

IPSAS 32: Συμφωνίες παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών: Παραχωρούσα αρχή

Η παρούσα περιγραφή αποτελεί σύντομη περίληψη και απόδοση του προτύπου από τους συγγραφείς του βιβλίου «Λογιστική Δημοσίου Τομέα: Τάσεις και Πρακτικές» για εκπαιδευτικούς σκοπούς και σε καμία περίπτωση δεν ενέχει τη θέση επίσημης μετάφρασης του προτύπου.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2020

IPSAS 32: Συμφωνίες παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών: Παραχωρούσα αρχή

Σκοπός του IPSAS 32 είναι να προδιαγράψει την λογιστική αντιμετώπιση των συμφωνιών παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών από την πλευρά της παραχωρούσας αρχής η οποία είναι μια οντότητα του δημοσίου τομέα. Το Πρότυπο αυτό είναι βασισμένο στην Διερμηνεία ΕΔΔΠΧΠ 12 «Συμφωνίες παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών» και την Διερμηνεία ΜΕΔ 29 «Γνωστοποίηση – Συμφωνίες παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών».

Βασικοί Ορισμοί

Ένας **συμβατικός διακανονισμός**, για τους σκοπούς του παρόντος Προτύπου, περιγράφει συμβάσεις και άλλες συμφωνίες που αποφέρουν παρόμοια δικαιώματα και υποχρεώσεις στα συμβαλλόμενα μέρη, σαν να βρίσκονταν υπό την μορφή συμβολαίου.

Ως **παραχωρούσα αρχή**, ορίζεται η οντότητα που παραχωρεί στον φορέα εκμετάλλευσης το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει το περιουσιακό στοιχείο.

Ως **φορέας εκμετάλλευσης** ορίζεται η οντότητα που χρησιμοποιεί το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών που υπόκεινται στον έλεγχο της παραχωρούσας αρχής στο περιουσιακό στοιχείο.

Μια **συμφωνία παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών** είναι ένας συμβατικός διακανονισμός ανάμεσα σε μια παραχωρούσα αρχή και έναν φορέα εκμετάλλευσης, στην οποία:

(α) ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί την παραχώρηση του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών για να παρέχει μια δημόσια υπηρεσία για λογαριασμό της παραχωρούσας αρχής για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, και

(β) ο φορέας εκμετάλλευσης αποζημιώνεται για τις υπηρεσίες του για την διάρκεια της συμφωνίας παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών.

Ένα **στοιχείο υποδομής** είναι ένα περιουσιακό στοιχείο που χρησιμοποιείται για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών σε μια συμφωνία παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών η οποία:

(α) παρέχεται από τον φορέα εκμετάλλευσης και το οποίο:

(ι) ο φορέας εκμετάλλευσης κατασκευάζει, αναπτύσσει ή αποκτά από τρίτο, ή

(ιι) είναι ένα υπάρχον περιουσιακό στοιχείο του φορέα εκμετάλλευσης, ή

(β) παρέχεται από την παραχωρούσα αρχή, και το οποίο:

(ι) είναι ένα υπάρχον περιουσιακό στοιχείο της παραχωρούσας αρχής, ή

(ιι) αποτελεί αναβάθμιση ενός υπάρχοντος περιουσιακού στοιχείου της παραχωρούσας αρχής.

Αναγνώριση και επιμέτρηση

Η παραχωρούσα αρχή θα αναγνωρίζει ένα περιουσιακό στοιχείο που παρέχεται από τον φορέα εκμετάλλευσης και μια αναβάθμιση σε ένα υπάρχον περιουσιακό στοιχείο της παραχωρούσας αρχής, ως στοιχείο υποδομής, εάν:

(α) η παραχωρούσα αρχή ελέγχει ή ρυθμίζει τις υπηρεσίες που πρέπει να παρέχει ο φορέας εκμετάλλευσης με το στοιχείο υποδομής, σε ποιους πρέπει να τις παρέχει και σε ποια τιμή, και

(β) η παραχωρούσα αρχή ελέγχει – μέσω ιδιοκτησίας, δικαιωμάτων λόγω κοινής ωφέλειας ή με άλλα μέσα – κάθε σημαντικό δικαίωμα επί του υπολοίπου όσον αφορά το στοιχείο υποδομής στο τέλος της περιόδου της συμφωνίας.

Το παρόν Πρότυπο εφαρμόζεται σε ένα στοιχείο υποδομής που χρησιμοποιείται σε μια συμφωνία παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών για ολόκληρη την ωφέλιμη ζωή του, όταν πληρούνται οι παραπάνω συνθήκες.

Η παραχωρούσα αρχή θα πρέπει αρχικώς να επιμετράει το στοιχείο υποδομής που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τα παραπάνω στην εύλογη αξία, εκτός αν είναι υπάρχον στοιχείο και επομένως θα ανακατατάσσεται. Το ανακαταταγμένο στοιχείο υποδομής θα λογίζεται σύμφωνα είτε με το IPSAS 17 «Ενσώματα πάγια», ή το IPSAS 31 «Άυλα περιουσιακά στοιχεία».

Μετά την αρχική αναγνώριση ή την ανακατάταξη, ένα στοιχείο υποδομής, θα λογίζεται ως μια ξεχωριστή κατηγορία περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα είτε με το IPSAS 17 «Ενσώματα πάγια», ή το IPSAS 31 «Άυλα περιουσιακά στοιχεία».

Αναγνώριση και επιμέτρηση υποχρεώσεων

Όταν η παραχωρούσα αρχή αναγνωρίζει ένα στοιχείο υποδομής, θα πρέπει να αναγνωρίζει και μια υποχρέωση. Η παραχωρούσα αρχή δεν θα αναγνωρίζει υποχρέωση όταν ένα υπάρχον περιουσιακό στοιχείο της, ανακατατάσσεται ως στοιχείο υποδομής, εκτός από την περίπτωση όπου ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει επιπλέον αντάλλαγμα. Η υποχρέωση αυτή αρχικώς θα επιμετράται στο ίδιο ποσό με το στοιχείο υποδομής, προσαρμοσμένο κατά το ποσό οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος (π.χ. μετρητά) από την παραχωρούσα αρχή στον φορέα εκμετάλλευσης, ή από τον φορέα εκμετάλλευσης στην παραχωρούσα αρχή.

Στην περίπτωση που η παραχωρούσα αρχή έχει μια άνευ όρων δέσμευση να πληρώσει τον φορέα εκμετάλλευσης σε μετρητά ή άλλα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, για την κατασκευή, ανάπτυξη, απόκτηση ή αναβάθμιση ενός στοιχείου υποδομής, η παραχωρούσα αρχή θα αντιμετωπίζει την υποχρέωση ως χρηματοοικονομική υποχρέωση.

Η παραχωρούσα αρχή θα πρέπει να κατανέμει τις πληρωμές στον φορέα εκμετάλλευσης και να τις λογίζει ανάλογα με την φύση τους ως μείωση στην υποχρέωση που αναγνωρίζεται, χρηματοοικονομικά έξοδα και έξοδα για υπηρεσίες που παρέχονται από τον φορέα εκμετάλλευσης.

Όταν η παραχωρούσα αρχή δεν έχει μια άνευ όρων δέσμευση να πληρώσει τον φορέα εκμετάλλευσης σε μετρητά ή άλλα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία για την κατασκευή, ανάπτυξη, απόκτηση ή αναβάθμιση ενός στοιχείου υποδομής,

και του παρέχει το δικαίωμα να κερδίζει έσοδα από τρίτους χρήστες ή άλλο περιουσιακό στοιχείο δημιουργίας εσόδων, η παραχωρούσα αρχή θα λογίζει την υποχρέωση που αναγνωρίζεται, ως το μη πραγματοποιημένο μέρος των εσόδων που προκύπτει από την ανταλλαγή των περιουσιακών στοιχείων μεταξύ παραχωρούσας αρχής και φορέα εκμετάλλευσης. Η παραχωρούσα αρχή θα αναγνωρίζει τα έσοδα και θα μειώνει την αναγνωρισμένη υποχρέωση ανάλογα με την οικονομική υπόσταση της συμφωνίας παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών.

Σε περίπτωση που η παραχωρούσα αρχή πληρώσει για την κατασκευή, ανάπτυξη ή αναβάθμιση ενός στοιχείου υποδομής εν μέρει δημιουργώντας μια χρηματοοικονομική υποχρέωση και εν μέρει από την παροχή δικαιώματος στον φορέα εκμετάλλευσης, είναι απαραίτητο να λογίζεται ξεχωριστά κάθε μέρος της συνολικής υποχρέωσης.